■ سال بیست‌وهشتم ■ شماره ۷۹۱۳ ■ یکشنبه ■ ۱ خرداد ۱۴۰۱

ایران

صاحب امتیاز:
خبرگزاری جمهوری اسلامی
سردبیر: کمیل نقی‌پور

تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی / نشانی: تهران خیابان خرمشهر شماره ۲۰۸
صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ / امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰
چاپ: شرکت چاپ جام‌جم / سازمان چاپ و انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی/ چاپخانه همشهری ۲
سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
تهران خیابان خرمشهر شماره ۱۶ / پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ (۰۲۱)
انتشارات موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲
http://irannewspaper.ir

اذان ظهر ۱۳/۰۱ | اذان مغرب ۲۰/۲۸ | نیمه شب شرعی ۰۰/۱۰ | اذان صبح فردا ۴/۱۳ | طلوع آفتاب فردا ۵/۵۴

سخن روز

امام علی (ع):
آغاز دین، شناخت اوست.

نهج‌البلاغه: الخطبه ۱

سرمایه‌های سرگردان سینما، دستمزدها را بالا برده اند

مسعود آب‌پرور: متأسفانه سرمایه‌های سرگردان و بلاتکلیفی که منشأ مشخصی ندارد، وارد سینما شده‌است و به نظر می‌رسد که چون زحمتی برای کسب این پول‌ها کشیده نشده، دستمزدها را بیش از اندازه بالا برده و خود به خود تعداد زیادی از تهیه‌کنندگان بخش خصوصی را از گردونه خارج کرده است. دو سه بار خیز برداشتیم که در پلتفرم‌ها کارهایی را تولید کنیم اتفاقاً قصه‌های مناسبی هم وجود داشت اما اساساً نتوانستیم. در این میان سرمایه‌گذارانی هم ابراز تمایل کردند اما تولید کار بواسطه هزینه‌ها و... بالا رفت و ما اساساً جا ماندیم و متأسفانه نتوانستیم که وارد تولید شویم.

از صحبت‌های این کارگردان با مهر

آدم تا یک حدی می‌تواند خودش را بشناسد، بعد در نقطه‌ای متوقف می‌شود و بیرون از مرزهای شناخت خود جدلی بی‌سرانجام را آغاز می‌کند...

خانه خاموش
اورهان پاموک

نـــگاره
حمید صوفی

پوزه بند منافق

تئاتر یا مکانی برای ضیافت؟

بودها و نمودها

علیرضا نراقی
منتقد

تئاتر خصوصی در ایران به سالن‌داری تقلیل یافته است. تحفه تئاتر خصوصی که بیشتر منحصر به پایتخت است، روندی دارد شبیه به اجاره سالن برای ضیافت. تئاترهای خصوصی گویی فقط یک مکان هستند با ساز و برگ‌هایی تزئینی، هویت و رویکرد زیباشناسی خاص خود را ندارند و از همکاری مستمر با گروه‌ها عاجز یا فراری هستند. گروه‌ها هم توان مالی و امنیت لازم برای کار مداوم و هویت‌بخش با یک سالن خاص را ندارند. این همکاری گذرا و اغلب کاسب کارانه در نهایت سالن تئاتر را به مکانی بدل کرده است برای اجراهایی که بیشتر آنها غریب و فراموش شدنی هستند. اما یک سالن تئاتر اصیل که می‌تواند در درازمدت دوام بیاورد و مؤثر باشد، مکانی است برای هستی دادن به تئاتر و پرورش ایده‌های هنری و جذب مخاطب خاص آن ایده‌ها. این نهادسازی با اداره سالن عروسی بسیار متفاوت است.

در سالن‌های خصوصی هم اجراگران و هم سالن‌دارها ناراضی هستند. هنرمندان اغلب از پس هزینه اجاره بر نمی‌آیند و نمی‌توانند سرمایه حقیرانه اجرای خود را وارد حوزه‌های کیفی تمرین و نیازهای سخت‌افزاری نمایش کنند. در چنین وضعیتی در سال‌های گذشته تعدادی از سالن‌های خصوصی که از قضا موفق‌تر هم بودند تعطیل شدند یا تغییر مدیریت پی در پی دادند و سالن‌هایی که همچنان به کار خود ادامه می‌دهند زیر سایه تهدیدآمیز تعطیلی به دشواری حفظ حیات می‌کنند.

در اکثر کشورهایی که تئاتر در آن جایگاه قدرتمندی دارد شهرداری‌ها حامی و پشتوانه اصلی تئاترها هستند. تئاتر روح حضور اجتماعی و پویایی فرهنگ در هر شهری است. هویت فرهنگی شهر و بخشی از پایداری و پویایی فضاهای شهری به واسطه تئاتر به‌عنوان هنری متکی بر حضور و تعامل اجتماعی شکل می‌گیرد. تئاتر به معنای دقیق کلمه نه نمایش و اجرا که معنایی گسترده‌تر دارد با شهر هم‌خون و هم‌خانواده است. تئاتر از یونان باستان تا دوران مدرن محل روشن کردن مسائل اصلی شهر، تخلیه احساسات فروخورده شهروندان و به گفت‌وگو در آوردن تنش‌های نهفته‌ای است که پنهان ماندن‌شان ویرانگر است.

توسعه فرهنگی شهر، ایجاد پایگاه و هویت فرهنگی در محله‌ها و فضاهای عمومی با گسترش اجتناب‌ناپذیر تئاتر همراه خواهد بود. می‌توان این گزاره را چنین هم بیان کرد که اگر شهری رو به توسعه باشد و هویتی فرهنگی را بازتولید کند تئاتر به شکلی طبیعی و ارگانیک در آن شکل خواهد گرفت و توسعه خواهد یافت. اما در کشور ما با وجود تداوم و ریشه‌دار بودن فرهنگ‌های متنوع بومی، هنوز شهرداری‌ها وارد فصل مهم توسعه فرهنگی و ایجاد پایگاه‌های قدرتمند و مستمر هنری در فضای شهری نشدند. به همین علت سالن‌ها بیشتر به عنوان مکانی زینتی بر گردن شهرها رها مانده‌اند و اغلب در معرض فرسودگی قرار گرفته‌اند. تئاتر نیز مثل یک درخت کهن با ریشه دواندن وسیع و گسترده است که تداوم پیدا می‌کند. ظرفیت محدود دولت و شکل‌گیری تئاتری یله، رها و اغلب بی‌تداوم تحت عنوان انحرافی «تئاتر خصوصی» ورود فعال و مسئولانه شهرداری‌ها را در حمایت از سالن‌ها و هنرمندان اجتناب‌ناپذیر کرده است.

یادداشت

لیلا طبسی
نویسنده و پژوهشگر و رئیس کمیسیون نظارت و ارزیابی انجمن تخصصی کودک و رسانه

کلامی در مورد «سلام فرمانده»

چندی است که سرود سلام فرمانده بر سر زبان‌ها افتاده است و افرادی هم آن را نقد کرده‌اند. برخی از مفهوم آن ایراد گرفته‌اند و برخی هم از شعر یا اسامی به کار رفته در آن و موسیقی و... .

شایسته است که بگوییم گاهی آثار برای جشنواره تولید می‌شوند، گاه برای اهداف دیگر. گاهی یک اثر، آنقدر هنری است که هنرمندان، شاخص بودنش را درک می‌کنند و گاه یک اثر، اثری دلی است؛ البته کارهای دلی، گاه به سمت شعاری شدن پیش می‌روند؛ اما پرسش این است که آیا شعاری شدن برای یک هنرهمیشه عیب محسوب می‌شود؟ برای پاسخ به این سؤال باید دید که هدف هنرمند از خلق این هنر چه بوده است؛ بسیاری از شعرهایی که بین مردم رواج یافت، شعرهایی ساده و بی‌پیرایه بود که گاه به سمت شعاری شدن پیش می‌رفت؛ اما بسیار مورد استقبال قرار گرفت. این شعرها سرشار از احساس هستند. گاه احساس و عاطفه آنقدر زیاد است که دیگر جنبه‌ها را تحت‌الشعاع قرار می‌دهد و شاید این اثر هم خیلی هنری یا ادبی نباشد، اما از جنبه‌های دیگر ارزشمند است. در واقع بعضی آثار بر ناخودآگاه مخاطب تأثیر می‌گذارند و نیازی از انسان را تأمین می‌کنند. روشن است که هرانسانی به‌صورت فطری نیاز به پرستیدن دارد و انسان‌ها نیازمند به یک نیروی فطری نامحدود هستند؛ از این‌رو کودکان نیز باید به سمت این نیاز فطری سوق داده شوند. نیاز به معنویت، پرستش خدا، همراه شدن با کسانی که ممکن است آنها را به خدا نزدیک کنند و... .

اینها در سرشت انسان وجود دارد و ممکن است محرک آن، یک اثر هنری مانند یک شعر، یک نقاشی و به طور کلی یک اثر هنری باشد. هم کودکان و هم بزرگسالان به اینگونه هنرها و محرک‌ها احتیاج دارند و حتی اگر ایرادهای فنی بر آنها وارد باشد. باید دید هدف از خلق این اثر هنری چه بوده و به آن رسیده یا نه؟ که پر واضح است خالق این اثر هنری به هدفش که بیدار کردن معنویت، روحیه سلحشوری و وفاداری بوده، رسیده است. ناقدانی که می‌گویند کودکان غرق در شبکه‌های مجازی، ماهواره و... هستند و علاقه‌ای به این گونه آثار و برنامه‌ها نشان نمی‌دهند، سخت در اشتباهند؛ چرا که در شرایط حاضر و قحطی و کمبود معنویت بویژه در نسل جدید بیداد می‌کند و کودکان ما بیش از پیش تشنه این گونه برنامه‌ها هستند. همچنان که در برنامه پخش شده که جمع زیادی از کودکان و نوجوانان با این سرود همخوانی می‌کردند، احساس، عاطفه و لذت را می‌توان در کودکان و نوجوانان دید.

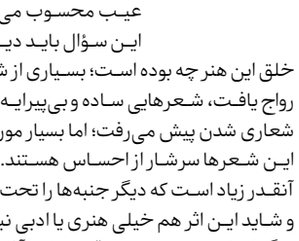

این سرود که سرشار از احساس، محبت، همراهی، همدلی و معنویت است، با وجود ایرادهایی هم که چه بسا داشته باشد، ارزنده و گرانبهاست. آثار این چنینی، به نیازی از نیازهای کودکان پاسخ می‌دهد؛ با این حال شایسته است که این گونه آثار با دقت و توجه بیشتری تولید شوند تا ایرادها به حداقل برسند.

واقعی‌تر از انسان مدرن

پیشنهاد

نزار موسوی‌نیا
نقاش

سال‌هاست که مطالعات بسیاری در حوزه فلسفه و ادبیات داشته‌ام. در این بین باید بگویم که چیزهایی است که تأثیر آن در آدم خیلی می‌ماند. و به قولی تأثیرش در روح انسان رسوخ می‌کند. و بعد با گذشت زمان است که بیشتر و بیشتر با آن ارتباط برقرار می‌کنیم، یعنی هر چقدر آدم جلوتر می‌رود و تجربه زندگی‌اش بیشتر می‌شود به عمق آن پی می‌برد. یکی از این کتاب‌ها «شهریار» اثر نیکولوماکیاولی است. درست است که این کتاب را بیشتر افرادی که فلسفه سیاست می‌خوانند و از آن بهره می‌برند اما شهریار کتابی است که هر شخصی باید آن را بخواند. آن هم به خاطر اینکه نویسنده در آن حرف‌هایی زده که راجع به انسان است، آن هم انسان مدرن. در حقیقت ماکیاولی یکی از پایه‌گذاران تفکرات مدرن برای انسان قرن هفدهم است. در این کتاب او به شکلی متفاوت از دوره‌های قرون وسطایی و به شکل جدیدی از انسان تعریف نوی ارائه می‌کند.

روایت انسان در این کتاب برخلاف آن چیزی است که قبلاً از آن تعریف شده است و همیشه خوب نیست. انسان‌ها بیشتر به‌دنبال بقا هستند، تا روابط اجتماعی و برای بقا از شیوه‌های مختلف استفاده می‌کنند. نویسنده دراین کتاب در مورد این شیوه‌های گوناگون صحبت می‌کند و تکنیک‌های مختلف انسان برای بقا را توضیح می‌دهد. اینکه از شیوه‌های مختلف دورویی، تزویر، تمجید و... استفاده می‌شود.

در حقیقت این کتاب انسان را خیلی به روزتر به ما معرفی می‌کند و به شکلی نشان می‌دهد که آدمها آن چیزی هستند که هیچ وقت نشان نمی‌دهند. بلکه همیشه چیز دیگری از خود بروز می‌دهند و در روابط اجتماعی هم چنین رفتارهایی بروز و ظهور می‌کند. این کتاب در حقیقت انسان را واقعی‌تر به ما نشان می‌دهد.

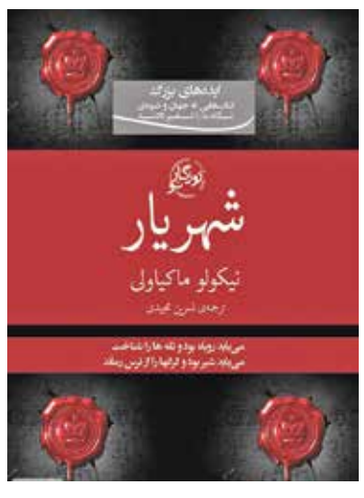

■ **شهریار**
■ **نویسنده: نیکولوماکیاولی**
■ **مترجم: نسرین مجیدی**

آشنایی با اختلالات روانی و فیلم‌هایی که بر آن اساس ساخته شده‌اند/۱

آنها که در بی‌ثباتی دنیای درونی خویش حبس شده‌اند

یک فنجان چای

آزاده سهرابی
روانشناس

اختلالات روانی از طیف روان رنجوری تا روان نژندی را شامل می‌شود. در این اختلالات عاطفه، خلق، رفتار، روابط، خودانگار و... بنا به نوع اختلال تغییر می‌کند و فرد از کارکرد اصلی خود دور می‌شود و یا باعث رنج خود یا دیگری می‌شود. یکی از این اختلالات، اختلال شخصیت مرزی است. در این اختلال که از نوجوانی می‌تواند بروز کند و به‌دلیل بسیاری پارامترها ممکن است خود فرد هرگز احساس اختلالی نکند، آنچه بیش از هر چیزی مشهود است این است که فرد در روابط میان فردی دچار بی‌ثباتی و مشکلات بسیار است. یا افراد را به شکل مفرطی آرمانی و سفید می‌کند یا آنها را به شکل افراطی از چشم می‌اندازد و سیاه می‌بیند. این افراد عموما آدم‌ها را در طیف خاکستری نمی‌بینند. احساس سرخوردگی و ناامیدی در این افراد زیاد است و درونشان را که جست‌وجو کنی فاقد یک «من» یا ایگو یا ساختار قوی قدرتمند هستند. گاهی خشم‌های شدید را احساس می‌کنند. سطح بالایی از تکانشگری را در رفتار آنها می‌توان دید. گاه رفتارهای پرخطر دارند بدون آنکه به عواقب آن فکر کنند. مانند ولخرجی یا رانندگی‌های پرخطر و... اینها همان افرادی هستند که اگر بیماری در آنها رشد کند دست به خودکشی یا خودزنی می‌زنند اما بیشتر خودکشی آنها نمایشی است- هر چند ممکن است عواقب آن بسیار جدی باشد- صدمه زدن این افراد به خود عموماً در اظهاراتشان برای کاهش اضطراب است چون حساسیت آنها به شرایط محیطی خصوصاً رفتار دیگران بسیار بالاست. به آسانی رها شدن و طرد شدن را احساس می‌کنند و در عین حال به دلیل بی‌ثباتی در رفتار مهارت نگهداشتن رابطه را ندارند. عموماً این اختلال به دنبال تجارب ناخوشایند کودکی بروز می‌کند اما نباید عوامل ارثی را نادیده گرفت. عدم ایجاد دلبستگی سالم میان کودک و مادر می‌تواند زمینه‌ساز بروز این اختلال در نوجوانی و بزرگسالی شود. دیگر موضوعی که باید در این مجال به آن اشاره کرد این است که این افراد در برهه‌هایی از زندگی احساس پوچی و میل به انزوای شدیدی دارند.

■ **چه ببینیم؟**

اگر می‌خواهید درک بهتری از این شخصیت‌ها و این اختلال داشته باشید دو فیلم ایرانی «تسویه حساب» ساخته تهمینه میلانی و «شوکران» ساخته بهروز افخمی نمونه‌های خوبی هستند. فارغ از کیفیت فیلم‌ها در فیلم «تسویه حساب» مخاطب چهار زن زندانی خشن را می‌بینید که در زندان نقشه‌ای می‌کشند که از زندان که رها شدند پس از اجاره خانه‌ای، مردان را از خیابان به وسیله تغییر قیافه دادن به صورت کارگر جنسی به همان خانه می‌کشانند، آنها را به یک صندلی می‌بندند، مورد ضرب و شتم قرار می‌دهند و پولشان را به سرقت می‌برند. هر چند این رفتار تا حدی با رفتار ضداجتماعی هم همپوشانی دارد اما تیپیکال رفتار آنها می‌تواند بیشتر معرف شخصیت مرزی باشد. حتی مینا در فیلم «رگ خواب» که به شکل واضحی طرحواره رهاشدگی را به نمایش می‌گذارد نیز نمونه‌ای از شخصیتی است که گویی ایگو یا یک «من» قوی و عامل ندارد و رفتارهای آسیب به خود در او به قدری زیاد است که مخاطب را مدام در عذاب این زن غرق می‌کند. هر چند این شخصیت نیز به عنوان یک شخصیت وابسته قابل تحلیل است. در میان فیلم‌های غیرایرانی می‌توان به فیلم «جذابیت شوم» اشاره کرد که با بازی مایکل داگلاس سال‌ها پیش ساخته شده است.

شخصیت‌های روان نژند و روان رنجور در فیلم‌های بسیاری دستمایه فیلمسازان قرار گرفته‌اند که در فرصت‌های بعدی این ستون سعی می‌کنیم از دریچه شخصیت پردازی‌هایی که در دنیای سینما روی این افراد شده به دنیای اختلالات روانی نگاه کنیم. متأسفانه باید گفت پرداخت شخصیت‌ها در فیلم‌های ایرانی حتی اگر با نگاه روانشناسانه نوشته شده باشند به خوبی معرف این اختلال‌ها نیستند در حالی که به تصویر کشیدن دنیای فردی که از اختلالی مثل شخصیت مرزی رنج می‌برد می‌تواند برای جامعه روشنگر و کاربردی باشد. اما ساختن درامی حول و حوش یک شخصیت با یک اختلال مشخص نیاز به شناخت کافی نویسندگان از دنیای وسیع روان آدمی دارد. در سینمای جهان بیشتر و بهتر درام نویسان و کارگردانان چنین شخصیت‌هایی را به تصویر کشیده‌اند به‌طوری که حتی به دنیای مثال‌های بالینی دنیای روانشناسی نیز راه یافته‌اند. نمونه‌اش شخصیت نینا سیرز در فیلم قوی سیاه است که علاوه بر دیگر اختلالات روانی در این شخص می‌توان تیپیکال یک شخصیت مرزی را نیز دید.

هنرمندان در فضای مجازی

فضای مجازی اصحاب فرهنگ و هنر، این روزها به انتشار آثارشان اختصاص دارد که مخاطبانشان را برای دیدن آثارشان دعوت کرده‌اند؛ از دیدن تئاتر روی صحنه گرفته تا خواندن کتاب. در این بین هم هنرمندانی بودند که پیام تبریک تولد برای هم فرستادند و حتی پیام‌های اجتماعی به مردم دادند تا بیشتر مراقب خود و فرزندانشان باشند.

■ **تولدت مبارک طهماسب**

درتولد ایرج طهماسب هنرمندان زیادی تبریک گفتند. از هوتن شکیبا که این روزها همبازی او در «مهمونی» است تا مرضیه برومند که سال‌ها با او همکاری کرد. مرضیه برومند به مناسبت تولد ایرج طهماسب با انتشار عکسی از او و مخمل، یاد سال‌های گذشته و برنامه «خونه مادربزرگه» و مخمل را در یادها زنده کرده است. او در صفحه خود نوشته: «ایرج عزیزم، تولدت خیلی مبارک این عکس بی‌نظیر رو حمید سال ۶۸ در کلاردشت از تو و مخمل گرفت، یاد اون روزا به خیر.»

■ **چهره‌ها**

بردیا کیارس آهنگساز، رهبر ارکستر و نوازنده با انتشار کلیپی از خود و سازش در صفحه خود نوشت: «اجراهای بسیار به‌یادماندنی از تور کنسرت‌های بهاره ارکستر دیوان در سال ۱۴۰۱ با ساز عزیزم به اسم «کهربا» که دوست گرانمایه و محترمم جناب آقای تبیانی به‌مناسبت تولد دخترم «کهربا»، استادانه ساخته و به من هدیه داده‌اند و من هم نواختم.»

علیرضا محمودی ایرانمهر نویسنده با انتشار عکسی از کتاب جدیدش با عنوان «برف تابستانی» در نشر چشمه به مخاطبان و دوستداران داستان، این کتاب را پیشنهاد کرده و درباره‌اش نوشته است: «شاید اهمیت عشق بیش از خودش در نیرویی باشد که برمی‌انگیزد. عشق مثل کلید ورود به خانه‌ای اسرارآمیز است که درون آن تبدیل به موجودی با توانایی‌های شگفت می‌شوی.»

محمدحسین مهدویان کارگردان سینما با انتشار تیزر سریال یاغی به کارگردانی محمد کارت و به تهیه‌کنندگی سید مازیار هاشمی به عوامل این سریال بابت شروع پخش اولین قسمت آن از شبکه نمایش خانگی تبریک گفت: «خوشحالم که بیش از یک سال تلاش و مداومت شما دوستانم به نتیجه رسیده. امیدوارم مردم از تماشای زحمات‌تون لذت ببرند.»

رضا اسماعیلی شاعر با انتشار عکسی از استاد عثمان محمدپرست دوتار نواز شهیر خراسانی در فراق این هنرمند پیشکسوت شعری سروده است: «زل زده‌ام/به پرنده‌ای سفید/در ناکجای آسمان/مرگ، کاش می‌فهمید!»

■ **این هشدار را جدی بگیرید**

پژمان بازغی بازیگر سینما و مجری تلویزیون با انتشار یک ویدیو از ماشینی که یک بچه سرش از سقف ماشین بیرون است، از مردم و پدرها و مادرها درخواست کرده به فرزندانشان اجازه ندهند این کار خطرناک را انجام دهند: «چند وقتی بود که می‌خواستم راجع به این موضوع بنویسم. مخصوصاً در روزهای گرم این اتفاق در خیابان‌ها وجاده‌ها زیاد دیده میشه، یک بخشی از این هشدار رو دوست عزیز فیلمبردار توضیح دادند که ممنونم ازشون. ساده‌ترین و خطرناک‌ترینش هم وقتی هست که خدای نکرده با شاخه‌های درخت برخورد کنند که منجر به آسیب در چشم بشه، لطفاً این کار و انجام ندید.»

■ **دیگه چه خبر**

موزه و کتابخانه ملک در صفحه خود از بازدید رایگان این موزه با آغاز هفته میراث فرهنگی خبر داد: «تمدید میزبانی رایگان از گردشگران و تهران‌گردان. کتابخانه و موزه ملی ملک همزمان با آغاز هفته میراث فرهنگی، یک هفته از دوستداران فرهنگ و هنر و گردشگران و تهران‌گردان به رایگان میزبانی می‌کند. گردشگران و دوستداران فرهنگ و هنر می‌توانند در هفته میراث فرهنگی (از ۲۸اردیبهشت تا ۵ خرداد ۱۴۰۱ خورشیدی) به‌صورت رایگان از تالارهای موزه‌ای بزرگترین موقوفه فرهنگی ایران بازدید کنند.

اجرای نمایش «درس بی‌پایان» به کارگردانی میلاد نیک‌آبادی در عمارت نوفل‌لوشاتو آغاز شد. این خبری است که کارگردان در صفحه خود اعلام کرد. این نمایش به نویسندگی بهزاد آقاجمالی و تهیه‌کنندگی نوید محمدزاده است و در این تئاتر آوا تدین، مرتضی حسین‌زاده، سجاد حمیدیان، شبنم دادخواه، دنیز دانش، کورش دانشور و طاهره هزاوه ایفای نقش می‌کنند.»

عکس نوشت

هزار دره ترکمن صحرا، منطقه‌ای است واقع در استان گلستان که شهرهایی همچون گنبد کاووس، بندر ترکمن و روستاهای شمال کلاله را در بر می‌گیرد و از منحصر به فردترین نواحی اقلیمی ایران به شمار می‌رود. خبرگزاری صداوسیما گزارشی از تصاویر بکر و زیبایی‌های تپه ماهورهای هزار دره در شمال شرقی شهر کلاله را منتشر کرده است.